

Dosarul nr. 2ra-1238/2018

Prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: I. Potînga)
Instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău (jud: E. Palanciuc, V. Buhnaci, V. Clima)

ÎNCHEIERE

18 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Ala Cobăneanu
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Elecart-Comerț”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Larisa Gherașenco împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Elecart-Comerț” cu privire la obligarea efectuării transferului contribuțiilor sociale și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Larisa Gherașenco, reprezentată de avocatul Sergiu Petrușca, a fost casată hotărârea din 22 august 2017 și hotărârea suplimentară din 09 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, fiind emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 21 iulie 2016 Larisa Gherașenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Elecart-Comerț” cu privire la obligarea efectuării transferului contribuțiilor de asigurări sociale, obligarea eliberării carnetului de muncă, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la serviciu în mărime de 19 543, 75 de lei și repararea prejudiciului moral în sumă de 50 000 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că prin ordinul nr. 1a-c din 29 martie 2002 a fost angajată în cadrul ÎI „Elena Mamaliga”.

La 15 mai 2006, întreprinderea a fost reorganizată prin transformare în SRL „Maxiplant”, iar la moment succesori de drept al acesteia este SRL „Elecart-Comerț”.

A menționat că a activat în cadrul întreprinderii nominalizate până la 31 decembrie 2005, după ce contractul individual de muncă a fost încetat, iar angajatorul i-a eliberat copia ordinului de încetare a contractului individual de

muncă cu indicarea greșită a datei încetării de 11 ianuarie 2008 în loc de 31 decembrie 2005.

Totodată a relatat că faptul angajării sale în cadrul predecesorului pârâtei și a concedierii sale ulterioare se confirmă și prin scrisoarea SRL „Elecart-Comerț” nr. 132 din 16 iunie 2016.

Reclamanta a indicat că atingând vârsta de pensionare, a început să pregătească documentele pentru stabilirea pensiei, iar după adresarea la CTAS sect. Centru a depistat că pârâta nu a transferat contribuțiile de asigurări sociale de stat obligatorii pentru anul 2005, fapt confirmat prin extrasul din cont nr. 704, eliberat de CTAS sect. Centru la 18 iulie 2016.

A mai afirmat că la concedierea sa, angajatorul nu i-a eliberat carnetul de muncă în ziua eliberării din serviciu, conform prevederilor art. 66 alin. (5) Codul muncii, deși s-a adresat de mai multe ori către acesta, carnetul nefiindu-i eliberat nici la data depunerii acțiunii.

Prin scrisoarea din 02 iunie 2016 a fost informată de către pârâtă că carnetul de muncă i-ar fi fost eliberat, fapt ce se confirmă prin semnătura din registrul de evidență a carnetelor de muncă, informații ce nu corespund realității, iar la cererea de a-i fi prezentat registrul cu semnătura SRL „Elecart-Comerț” a refuzat, ceea ce denotă că angajatorul, inclusiv în persoana succesorilor acestuia, prin derogarea de la prevederile Codului muncii nu i-a eliberat carnetul de muncă.

Astfel, din motivul neeliberării carnetului de muncă, în perioada 01 ianuarie 2006 – 31 ianuarie 2008 a fost pusă în imposibilitate să se angajeze la un alt loc de muncă, deoarece la întreprinderile la care încerca să se angajeze îi cereau să prezinte carnetul de muncă, pe care nu-l deținea, motiv pentru care considera că pârâta este obligată să-i achite salariu mediu pentru tot timpul absenței forțate de la lucru și anume pentru perioada 01 ianuarie 2006 – 31 ianuarie 2008.

Consideră reclamanta că în urma încălcărilor legislației în vigoare admise în privința sa, i-au fost cauzate suferințe psihice și fizice considerabile, a căror compensație a evaluat la suma de 50 000 de lei.

Pe parcursul examinării cauzei, Larisa Gherășenco și-a concretizat pretențiile solicitând repunerea în termenul de adresare în instanța de judecată, obligarea pârâtei să efectueze transferul în beneficiul său la Casa Națională de Asigurări Sociale a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii pentru luna septembrie 2005 și încasarea prejudiciului moral pentru neachitarea în termen a contribuțiilor de asigurări sociale de stat în sumă de 50 000 de lei.

Prin hotărârea din 22 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani a fost repusă în termen cererea de chemare în judecată și respinsă acțiunea.

Prin hotărârea suplimentară din 09 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani a fost admisă parțial cererea depusă de SRL „Elecart-Comerț”, reprezentată de avocatul Victoria Lescova și a fost încasat din contul Larisei Gherășenco în beneficiul SRL „Elecart-Comerț” cheltuieli de asistență juridică în sumă de 2 500 lei.

La data de 20 septembrie 2017 Larisa Gherășenco, reprezentată de avocatul Sergiu Petrușca a depus apel împotriva hotărârii din 22 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii

contestate cu emiterea în partea dată a unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă, precum și casarea hotărârii suplimentare din 09 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către Larisa Gherașenco, reprezentată de avocatul Sergiu Petrușca, a fost casată hotărârea din 22 august 2017 și hotărârea suplimentară din 09 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, și a fost emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial; a fost repusă în termen cererea de chemare în judecată depusă de Larisa Gherașenco împotriva SRL „Elecart-Comerț”; a fost încasat din contul SRL „Elecart-Comerț” în beneficiul Larisei Gherașenco prejudiciul moral cauzat prin neachitare în termen a contribuțiilor de asigurări sociale în perioada ianuarie 2005 – august 2005 în sumă de 5 000 de lei; în rest pretențiile Larisei Gherașenco au fost respinse.

La 26 aprilie 2018 SRL „Elecart-Comerț” a declarat recurs împotriva deciziei din 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii din 22 august 2017 și a hotărârii suplimentare a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Totodată a solicitat și compensarea din contul Larisei Gherașenco în beneficiul SRL „Elecart-Comerț” a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5 000 de lei.

În motivarea recursului a indicat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neântemeiată și ilegală, deoarece instanța nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea corectă a cauzei.

Astfel, a menționat recurenta că prin declarația REV5 s-a confirmat faptul că contribuțiile de asigurări sociale de stat obligatorii pentru perioada ianuarie – august 2005 au fost achitate de către reclamant/intimat deja în 2005, or în cazul în care intimatul ar fi achitat contribuțiile în 2016, atunci dările de seamă din acești ani nu ar fi coincis.

Consideră că din cauza unei erori tehnice contribuțiile sociale achitate în 2005 nu s-au arătat în contul personal al intimatei, fapt despre care recurenta nu a știut, aflând tocmai când intimata s-a adresat în instanță.

A mai susținut că instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia aplicată la dispunerea încasării prejudiciului moral, deoarece nu au fost prezentate probe care să confirme cauzarea acestui prejudiciu.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 28 februarie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la 26 aprilie 2018, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data

primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 29 mai 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Larisei Gheraşenco copia cererii de recurs cu înştiinţarea despre necesitatea depunerii referinței.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) a aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că SRL „Elecart-Comerț” în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Elecart-Comerț”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Elecart-Comerț” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat